

PO NÁS POTOPA?

Málokdo by se zděšením nevnímal záplavy, o nichž nás v poslední době informovala média. V září šlo o povodeň, která zasáhla sever Moravy. Intenzivní déšť zatopil mnohá obydlí i průmyslové podniky. Lidé se tak ocitli bez střechy nad hlavou, nebo se značně poničenými příbytky a někteří i bez práce. Škody dosály miliard, vedle infrastruktury byla poškozena zemědělská půda a došlo ke značnému úhynu hospodářských zvířat. Velmi vypovídající je, že zatímco vláda, která jde tak ráda naproti fosilnímu průmyslu, řešila především krajské volby, lidé v postižených oblastech se jich takřka neúčastnili. A v politickém prostředí, napříč spektrem, se našlo nemálo dementů, kteří povodeň bagatelizovali, nebo si dál mleli své protivědecké blábolky o neexistenci změny klimatu, zapříčiněné vlivem průmyslu.

Ve stejnou dobu, kdy jsme sledovali tragické záběry přírodních katastrof ve střední Evropě, řádil vodní živel v Severní a Jižní Karolíně ve Spojených státech, ale také v Africe nebo v Šanghaji. Podle klimatologů sice za sérií prudkých bouří stály různé meteorologické jevy, shodli se však jednoznačně v tom, že **příčinou je globální oteplování**.

Zatím poslední podobná tragédie, které jsme se dočkali, nastala koncem října ve Španělsku, především ve Valencii a přilehlých oblastech. Bouře nevídaným způsobem přes noc zpusťovala jedno z nejživějších španělských měst a v jejím důsledku přišly o život stovky lidí. Místní lidé upozorňují, že co se týče rozsahu škod, kterým by se dalo předejít, největší přímou vinu nese klimaskeptik Carlos Mazón, předseda pravicové vlády ve Valencii. Když Mazón loni nastoupil do úřadu, jedním z jeho prvních kroků bylo zrušení valencijské jednotky pro mimořádné události, která byla zřízena za účelem rychlé reakce na přírodní katastrofy. Navíc, když meteorologické ústavy vydaly červené varování, Mazón riziko bagatelizoval a nepravdivě tvrdil, že bouře slabne. Když se celá města ocitla pod vodou a lidé přicházeli o život, několik hodin otálel, než konečně vydal varování, aby občané vyhledali bezpečí.

Na další otřesné jednání upozornily odborové svazy: **průmyslové podniky během povodní riskovaly životy zaměstnanců**. Společnost Ikea uvěznila své zaměstnance uvnitř skladů, zatímco voda stoupala všude kolem nich. Společnosti Uber Eats a Glovo přinutily kurýry, aby absolvovali své obvyklé rozvázkové trasy a přívalům vody čelili

pouze na kolech a skútrech. A Mercadona, největší řetězec supermarketů ve Valencii, přinutil své řidiče rozvázkové služby, aby vjeli čelně do peřejí, odkud je museli vytahovat záchranáři.

Veřejné orgány nechaly obce v regionu celé dva týdny na holičkách. **Značná část obyvatel se tedy obracela na sítě vzájemné pomoci**, dobrovolnictvo hledalo přeživší a poskytovalo jim materiální podporu. Prostě **anarchismus v praxi**. (Ne)jednání úřadů vyvolalo četné demonstrace, které mj. požadovaly odstoupení Mazóna, na některých místech došlo ke střetům s policií. Již dříve, v neděli 3. listopadu, se španělský král a královna, kteří společně s Mazónem navštívili postiženou oblast, setkali s davu lidí, kteří na ně házeli bláto a různé předměty a volali „vrazi“.

Podobné situace dobře ukazují, že **státy tu jsou především od toho, aby ochraňovaly zájmy kapitálu**. Pokud jde o obyčejné lidi, zrovna dvakrát se nepřetrhnou. To je také vidět na tom, jak vlády mnoha zemí podporují stále velmi silný fosilní průmysl, a to navzdory alarmujícím varováním vědecké obce. Globální oteplování se prohlubuje rychlejším tempem, než se očekávalo, a podobné extrémní jevy – stejně jako vlny veder, sucha, tornáda apod. – se budou objevovat čím dál častěji a ve větší intenzitě.

Fyzikální zákony totiž velmi snadno převálcují ideologii klimaskeptiků a popíračů vlivu člověka na podnebí. Naneštěstí se jejich politika hlásající „Po nás potopa!“ dostává čím dál víc ke slovu (viz zvolení Trumpa prezidentem USA), namísto toho, aby byla jednoznačně odsouzena a byly přijaty kroky ke zmírnění negativních vlivů na klima. Tato bezohledná politika je esencí kapitalistické ideologie. Kapitalismus totiž zajímá jen jedno jediné, a to zisk, pokud možno co nejkrátkodobější. Zisk bez ohledu na dopad, jaký to s sebou nese. Zisk bez ohledu na pracující, bez ohledu na přírodu, bez ohledu na klima, a především bez ohledu na budoucí generace.

Miliardáři, kteří těží z ničení klimatu, a jejich političtí patolízalové, se o sebe vždycky nějak postarají. Nám ostatním ale nezbude než se potýkat s extrémními projevy počasí, suchem i povodněmi, válkami o zdroje a tím vším vynucenou migrací. **Kdy už se zbavíme těch, kdo z nás profitují a ještě se nám u toho smějí?** Kdy už odmítneme jejich heslo „Po nás potopa!“ a budeme se zajímat o zdraví nás a našich komunit, stejně jako o zdraví přírody a o budoucnost našich dětí a dětí jejich dětí?